

“मीठे बच्चे- तिमीले जति बाबाको याद गर्छौ, त्यति आत्मामा चमक आउँछ, ज्ञानवान् आत्मा नै चम्किलो बन्छ।”

प्रश्न:- मायाले कस्ता बच्चाहरूलाई अलिकति पनि दुःख दिन सक्दैन?

उत्तर:- जो पक्का योगी छन्, जसले योगबलबाट आफ्ना सबै कर्मेन्द्रियहरूलाई शीतल बनाएका छन्, जसले योगमा रहने मेहनत गर्छन्, उनीहरूलाई मायाले अलिकति पनि दुःख दिन सक्दैन। जब तिमी पक्का योगी बन्छौ तब लायक बन्छौ। लायक बन्नको लागि सबैभन्दा पहिला पवित्रता चाहिन्छ।

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरूलाई बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ। अज्ञानले गर्दा तिम्रो आत्मा मन्द भएको छ। हीरामा चमक हुन्छ नि, पत्थरमा चमक हुँदैन त्यसैले भनिन्छ पत्थर जस्तै मन्द भयो। फेरि जाग्रो भने भनिन्छ यो त पारसमणि जस्तो छ। अहिले अज्ञानले गर्दा आत्माको ज्योति मधुरो भएको छ, कालो चाहिँ हुँदैन। नाम यो राखिएको छ। आत्मा सबैको उस्तै हुन्छ, शरीर कस्ता-कस्ता काला हुन्छन्। अफ्रिकातिर कति काला हुन्छन्। शरीरको बनावट अनेक प्रकारको हुन्छ। आत्मा त उस्तै हो। अहिले तिमीले बुझेका छौ- हामी आत्मा हौं, बाबाका बच्चा हौं। यो सारा ज्ञान तिमीमा थियो पछि बिस्तारै बिस्तारै हराउँदै गयो। हराउँदा-हराउँदा, अन्त्यमा कति पनि रहेन। त्यसैले भनिन्छ अज्ञान। तिमी पनि अज्ञानी थियौ। अहिले ज्ञानका सागर बाबाबाट ज्ञानी बनेका छौ, आत्मा त अत्यन्तै सूक्ष्म छ। यी आँखाबाट देखिदैन। बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ, बच्चाहरूलाई ज्ञान स्वरूप बनाउनु हुन्छ, अनि तिमीहरूमा जागृति आउँछ। घर-घरमा उज्यालो हुन्छ। अहिले घर-घरमा अँध्यारो छ अर्थात् आत्मा मधुरो भएको छ। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्यौ भने प्रकाश आउने छ अनि तिमी ज्ञानवान् बन्छौ। बाबाले कसैको ग्लानि गर्नुहुन्न। उहाँले त ड्रामाको रहस्य सम्झाउनु भएको हो। बच्चाहरूलाई भनिएको छ नि, यहाँ त सबै मूढमति भएका छन्। कसले भन्छ? बाबाले। प्यारा बच्चाहरू! श्रीमत अनुसार तिम्रो कति सुन्दर बुद्धि बनेको थियो। अहिले तिमीहरूले महसुस गर्छौ हैन? तिमीहरूलाई ज्ञान मिलेको छ। ज्ञानलाई पढाइ भनिन्छ। बाबाको पढाइबाट हाम्रो ज्योति बलेको छ, यसैलाई सच्चा-सच्चा दीपावली भनिन्छ। बाल्यावस्थामा माटोको दियोमा तेल राखेर ज्योति बाल्थ्यौ। यस्तो चलन त चलिरहन्छ। त्यसबाट कुनै दीपावली हुँदैन। यहाँ त भित्र रहेको आत्मा मधुरो भएको छ। त्यसको ज्योतिलाई बाबाले आएर जागृत गर्नुहुन्छ। बच्चाहरूलाई आएर ज्ञान दिनुहुन्छ, पढाउनु हुन्छ। विद्यालयमा शिक्षकहरूले पढाउनु हुन्छ नि! त्यो हो हदको ज्ञान, यो हो बेहदको ज्ञान। कुनै साधु-सन्तले पनि कहाँ पढाउँछन् र! रचयिता र रचनाको आदि, मध्य, अन्त्यको ज्ञान कहिल्यै सुनेका थियौ? कहिल्यै कसैले आएर पढायो? गएर हेर कहाँ यो ज्ञान पढाइन्छ? केवल एक बाबाले मात्र पढाउनु हुन्छ त्यसैले उहाँसँगै पढ्नुपर्छ। बाबा अनायासै आउनु हुन्छ। म आउँदै छु भनेर कहाँ झ्याली पिट्नुहुन्छ र! अनायासै आएर प्रवेश गर्नुहुन्छ। कर्मेन्द्रिय नमिलेसम्म उहाँले आवाज निकाल्न सक्नुहुन्न। आत्माले पौन कर्मेन्द्रिय विना बोल्न सक्दैन, शरीरमा आएपछि बोल्छ। तिमीले सम्झायौ भने पनि कसैले मान्छैन। बच्चाहरूलाई यो ज्ञान दिएपछि बुझ्छन्। यो ज्ञान एक बाबा सिवाय अरु कसैले दिन सक्दैन। विनाशको साक्षात्कार पनि कसैले कहाँ चाहन्छ र? यहाँ बाबाले नै आएर साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। ड्रामा अनुसार अब पुरानो दुनियाँ समाप्त हुन्छ। नयाँ दुनियाँ स्थापना भइरहेको छ। जसलाई बाबासँग ज्ञान प्राप्त गर्नु छ उनीहरू आइरहन्छन्। कतिलाई ज्ञान दिनु भयो होला? अनगिन्ति, गाउँ-गाउँबाट कति धेरै आउँछन्। आत्मा र परमात्माको यो मेला एकै पटक लाग्छ। बाबा संगमयुगमा नै आउनु हुन्छ। बाबा आएर नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ, जसको ज्योति जगाउनु हुन्छ उसले फेरि गएर अरुको ज्योति जगाउँछ। अहिले तिमीहरू सबै फर्केर जानु छ। यसमा बुद्धिले काम लिनुपर्छ। भक्ति मार्गमा त हुन्छ अँध्यारो। ज्ञान दिनेवाला त एक बाबा नै हुनुपर्छ। उहाँ आउनु हुन्छ नै संगममा। पुरानो दुनियाँमा ज्ञान प्राप्त हुन सक्दैन। मनुष्यहरूको बुद्धिमा छ- अझै ४० हजार वर्ष बाँकी छन्, बिल्कुल घोर अन्धकारमा छन्। सम्झन्छन् ४० हजार वर्षपछि भगवान आउनु हुन्छ, आएर अवश्य पनि ज्ञान दिएर सदगति गर्नुहुन्छ भन्नु मानौं अज्ञान हो नि। यसलाई अज्ञान अन्धकार भनिन्छ। अज्ञानीलाई ज्ञान चाहिन्छ। भक्तिलाई ज्ञान भनिदैन। आत्मामा ज्ञान हुँदैहुँदैन तर मन्द बुद्धि भएकाले भक्ति नै ज्ञान हो भनी सम्झन्छन्। एकातिर भन्छन् ज्ञान सूर्य आउनाले उज्यालो हुन्छ, तर केही पनि बुझ्दैनन्। गायन पनि गर्छन्, ज्ञान सूर्य प्रगटा... कसलाई भनिन्छ ज्ञान सूर्य? कहिले आउनु भयो यो कसैले पनि जान्दैन। पण्डित आदि भए भन्छन् जब कलियुग पूरा हुन्छ अनि उज्यालो हुन्छ। यी

सबै कुरा बाबा आएर सम्झाउनु हुन्छ। बच्चाहरूले नम्बरवार सम्झन्छन्। शिक्षकले बच्चाहरूलाई पढाउँछन्, बच्चाहरूले एकरस भएर त पढ्दैनन्। पढाइमा समान अङ्क कहिल्यै हुँदैन।

तिमीलाई थाहा छ— बेहदका बाबा आउनु भएको छ। अब पुरानो दुनियाँको विनाश पनि सामुन्ने उपस्थित छ। अहिले नै बाबासँग ज्ञान लिनु छ र योग पनि सिक्नु छ। यादबाट विकर्म विनाश हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो संगममा नै आएर यो शरीर साँपटी लिन्छ अर्थात् प्रकृतिको आधार लिन्छ। गीतामा पनि यी शब्द छन्, अरु कुनै शास्त्रको नाम बाबाले लिनुहुन्न। एउटै गीता छ। यो हो नै राजयोगको पढाइ। नाम राखिदिएका छन् गीता। यसमा पहिला पहिला लेखिएको छ भगवानुवाच। वास्तवमा भगवान कसलाई भनिन्छ? भगवान त हुनुहुन्छ निराकार, उहाँको आफ्नो शरीर त छँदै छैन। त्यो हो निराकारी दुनियाँ, जहाँ आत्माहरू रहन्छन्। सूक्ष्मवर्तनलाई दुनियाँ भनिदैन। यो हो स्थूल साकारी दुनियाँ, त्यो हो आत्माहरूको दुनियाँ। खेल सबै यहीं चल्छ। निराकारी दुनियाँमा आत्माहरू कति साना-साना हुन्छन्। फेरि नाटक खेल्न आउँछन्। यो बिचार तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा नै राखिन्छ। यसैलाई ज्ञान भनिन्छ। वेद-शास्त्रलाई भनिन्छ भक्ति, ज्ञान होइन। तिम्रो साधु संन्यासीहरूसँग त्यति मिलन हुँदैन, बाबाको त यिनीहरूसँग धेरै सङ्गत भएको छ। धेरैलाई गुरु बनाएका छन्। सोध्दथे— तपाईंले संन्यास किन लिनुभएको हो? घरबार किन छोड्नुभयो? भन्दथे— विकारबाट बुद्धि भ्रष्ट हुन्छ त्यसैले घरबार छोड्यौं। ठिक छ, जंगलमा गएर रहनुहुन्छ अनि घरबारको याद आउँछ होला? भन्दथे— हो। बाबाले त देखेका छन्, एउटा संन्यासी त फेरि फर्केर घर पनि गएका थिए। यो पनि शास्त्रमा छ— मनुष्य वानप्रस्थ अवस्थामा तब जान्छन् जब उमेर धेरै हुन्छ, सानो उमेरमा त वानप्रस्थ लिन सकिँदैन। कुम्भको मेलामा धेरै साना-साना नाङ्गा मानिसहरू आउँछन्। औषधि खुवाउँछन्, जसबाट कर्मेन्द्रियहरू शीतल हुन्छन्। तिमीले त योगबलबाट कर्मेन्द्रियहरूलाई वशमा पार्नु छ। योगबलबाट वश हुँदा हुँदा आखिरमा शीतल हुने नै छन्। कतिले भन्छन्— बाबा मायाले धेरै दुःख दिन्छ। त्यहाँ त यस्ता कुरा हुँदैनन्। कर्मेन्द्रियहरू वशमा तब हुन्छन् जब योगमा तिमी पक्का हुन्छौ, कर्मेन्द्रियहरू शान्त हुन्छन्। यसैमा धेरै मेहनत छ। त्यहाँ यस्तो फोहोरी काम हुँदैन। बाबा आउनु भएको छ यस्तो स्वर्गधाममा लैजान। तिमीलाई लायक बनाइरहनु भएको छ। मायाले तिमीलाई नालायक बनाउँछ अर्थात् स्वर्ग वा जीवनमुक्तिधाम जाने लायक हुँदैन। अनि बाबा बसेर लायक बनाउनु हुन्छ। त्यसको लागि पहिला पवित्रता चाहिन्छ। गायन पनि गर्छन्— बाबा, हामी पतित बनेका छौं, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस्। पावन अर्थात् पवित्र। गायन पनि छ— अमृत छोडेर विष किन खाने। त्यो विकारको नाम विष पनि हो, जसले आदि-मध्य-अन्त्य दुःख दिन्छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। बाबा कति पटक आउनु भएको छ, आएर तिमी बच्चाहरूसँग मिल्नुभएको छ। तिमीलाई कनिष्ठबाट उत्तम पुरुष बनाउनु हुन्छ। आत्मा पवित्र हुन्छ अनि आयु पनि बृद्धि हुँदै जान्छ। स्वास्थ्य, सम्पन्नता, खुशी सबै प्राप्त हुन्छ। यो पनि तिमीले बोर्डमा लेख्न सक्छौ। सेकेण्डमा २१ जन्मको लागि स्वास्थ्य, सम्पन्नता र सुख। बाबाबाट यो वर्सा मिल्छ २१ जन्मको लागि। कति बच्चाहरू बोर्ड लगाउन पनि डराउँछन्। बोर्ड त सबैका घरमा रहन्छ नै। तिमी सर्जनका बच्चा हो नि। तिमीलाई स्वास्थ्य, सम्पन्नता, सुख सबै मिल्छ। त्यसैले तिमीले अरूलाई पनि देऊ। दिन सक्छौ भने किन बोर्डमा लेख्दैनौ! जसले गर्दा मनुष्यहरूले आएर बुझ्नु— यहाँ आज भन्दा ५ हजार वर्ष पहिला स्वास्थ्य-सम्पन्नता थियो, पवित्रता थियो। बेहदका बाबाको वर्सा, एक सेकेण्डमा। तिमीसँग धेरै आउने छन्। तिमीले बसेर सम्झाऊ— यही भारतवर्ष सुनको चिडिया थियो, यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। फेरि यिनीहरू कहाँ गए? ८४ जन्म यिनीहरूले नै लिने छन्। यिनी पहिलो नम्बरका हुन् नि, यिनै फेरि अन्तिममा आउने छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले तिम्रो ८४ को चक्र पूरा भयो। फेरि सुरु हुन्छ। बेहदका बाबाले नै आएर यो पद प्राप्त गराउनु हुन्छ। केवल भन्नुहुन्छ— तिमीले मलाई याद गर्यौ भने पावन बन्छौ। ८४ जन्मलाई जानेर बाबाबाट वर्सा लिनु छ। तर पढाइ त चाहियो नि!

तिमीलाई भनिन्छ स्वदर्शन चक्रधारी। नयाँ त कसैले बुझ्न सक्दैनन्। तिमीले जानेका छौ 'स्व' आत्मालाई भनिन्छ। हामी आत्माहरू जो पवित्र थियौं, सुरुबाट लिएर ८४ को चक्कर लगायौं। यो पनि बाबाले बताउनु हुन्छ, तिमीले सबैभन्दा पहिला शिवको भक्ति सुरु गर्यौ। तिमी त अव्यभिचारी भक्त थियौ। बाबा सिवाय कसैले सम्झाउन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! तिमीहरूले पहिला पहिला यो जन्म लिएका थियौ। कोही धनवान भयो भने भनिन्छ नि— यसले अघिल्लो जन्ममा यस्तो कर्म गरेको रहेछ। कोही रोगी रहेछ भने भनिन्छ अघिल्लो कर्मको हिसाब-किताब हो। ठिक छ, यी लक्ष्मी-नारायणले कुनचाहिँ कर्म गरे? यो बाबाले बसेर सम्झाउनु हुन्छ। यिनका ८४ जन्म पूरा भए फेरि पहिलो नम्बरमा आउने छन्। भगवान संगम युगमा नै आएर राजयोग

सिकाउनु हुन्छ। अहिले तिमीले बुझिरहेका छौ- बाबाले हामीलाई राजयोग सिकाइरहनु भएको छ। फेरि पनि तिमीले बिसिन्छौ। कर्म, अकर्म र विकर्मको गुह्य गति पनि बाबाले सम्झाउनु भएको छ, रावण राज्यमा तिम्रो कर्म विकर्म हुन्छ। त्यहाँ स्वर्गमा कर्म अकर्म हुन्छ। त्यहाँ रावण राज्य हुँदैन। विकार हुँदैन। त्यहाँ हुन्छ नै योगबल जबकि योगबलबाट हामी विश्वका मालिक बन्छौं त्यसैले अवश्य पनि पवित्र दुनियाँ पनि हुनुपर्छ। पुरानो दुनियाँलाई अपवित्र, नयाँ दुनियाँलाई पवित्र दुनियाँ भनिन्छ। त्यो हो निर्विकारी दुनियाँ, यो हो विकारी दुनियाँ। बाबा नै आएर वेश्यालयलाई शिवालय बनाउनु हुन्छ। सत्ययुग हो शिवालय। शिवबाबा आएर तिमीलाई सत्ययुगको लागि लायक बनाइरहनु भएको छ। लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा गएर तिमीले सोध्न सक्छौ। तपाईंलाई थाहा छ- उहाँहरूले यो पद कसरी पाउनु भयो? विश्वको मालिक कसरी बन्नुभयो? बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीले जान्दैनौ, मैले जान्छु। तिमी बाबाका बच्चाको नै भन्न सक्छौ- मैले तपाईंलाई बताउन सक्छु- उहाँहरूले यो पद कसरी पाउनु भयो। उहाँहरूले नै पूरा ८४ जन्म लिनु भयो अनि पुरुषोत्तम संगमयुगमा आएर बाबाले राजयोग सिकाउनु भयो र राजाई दिनु भयो। त्यसभन्दा पहिला नम्बरवन पतित थिए फेरि नम्बरवन पावन बने। राजधानी हो नि। तिम्रो चित्रमा सबै स्पष्ट छ- यिनीहरूलाई राजयोग कसले सिकायो। उच्च भन्दा उच्च हुनुहुन्छ नै परमात्मा। देवताहरूले सिकाउन सक्दैनन्, भगवानले नै सिकाउनु हुन्छ, जसलाई ज्ञानका सागर भनिन्छ। उहाँलाई बाबा, शिक्षक, सद्गुरु पनि भनिन्छ।

यी सबै कुरा उसैले बुझ्न सक्छ जसले सुरुदेखि शिवको भक्ति गरेको हुन्छ। मन्दिर बनाउनेहरूसँग तिमीले सोध- तपाईंले यो मन्दिर बनाउनु भएको छ, उहाँहरूले यो पद कसरी पाउनु भयो? उहाँहरूको यो राज्य कहिले थियो? फेरि कहाँ जानु भयो? अहिले उहाँहरू कहाँ हुनुहुन्छ? तिमीले ८४ को कथा बतायौ भने धेरै खुशी हुन्छन्। चित्र पकेटमा होस्। तिमीले कसैलाई पनि सम्झाउन सक्छौ। सुरुदेखि जसले शिवको भक्ति गरेको हुन्छ, उसले सुनेर खुशी हुन्छ। तिमीले सम्झन्छौ- यो हाम्रो कुलको हो। दिन-प्रतिदिन बाबाले धेरै सहज युक्तिहरू बताउनु हुन्छ। तिमीलाई अहिले ज्ञान प्राप्त भएको छ- परमपिता परमात्मा नै सबैका सद्गतिदाता हुनुहुन्छ। २१ जन्मको लागि सत्ययुगी बादशाही प्राप्त हुन्छ। २१ जन्मको वर्सा यो पढाइबाट प्राप्त हुन्छ। विषयहरू पनि धेरै छन्, वेश्यालय र शिवालय केलाई भनिन्छ- यो शीर्षकमा हामीले परमपिता परमात्माको जीवन कथा बताउन सक्छौं। लक्ष्मी-नारायणको ८४ जन्मको कथा- यो अर्को विषय हो। विश्वमा शान्ति कसरी स्थापन भएको थियो, फेरि अशान्ति कसरी भयो, अब फेरि शान्ति कसरी स्थापना भइरहेको छ- यो अर्को विषय हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) अहिले उत्तम पुरुष बन्नको लागि यादको बलबाट आत्मालाई पवित्र बनाउनु छ, कर्मद्रियहरूबाट कुनै पनि विकर्म गर्नु हुँदैन।

२) ज्ञानवान बनेर आत्माहरूलाई जागृत गर्ने सेवा गर्नु छ। आत्मा रूपी ज्योतिमा ज्ञान-योगको घृत थप्नु छ। श्रीमत अनुसार बुद्धिलाई स्वच्छ बनाउनु छ।

वरदान:- मालिकपनको स्मृतिद्वारा मनमनाभवको स्थिति बनाउने मास्टर सर्वशक्तिमान भव सधैं यही स्मृति इमर्ज रूपमा रहोस्- म आत्मा गराउने हुँ, मालिक हुँ, विशेष आत्मा मास्टर सर्वशक्तिमान हुँ- यस मालिकपनको स्मृतिबाट मन-बुद्धि र संस्कार आफ्नो नियन्त्रणमा रहनेछ। म अलग हुँ, मालिक हुँ- यस स्मृतिबाट मनमनाभवको स्थिति सहज बन्छ। यही अलग हुने अभ्यासले कर्मातीत बनाउनेछ।

स्तोत्र:- - ग्लानि वा विघ्नलाई सहन गर्नु र समाहित गर्नु अर्थात् आफ्नो राजधानी निश्चित गर्नु।